

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at det er forkasteligt, at personer, der er sigtede eller mistænkte for seksualforbrydelser imod børn, i fremtiden skal have lov til at overvære afhøringen af det barn, som vedkommende er sigtet eller mistænkt for at have misbrugt seksuelt. Det er Rigsadvokaten, der har informeret statsadvokaterne og politimestrene om den nye praksis ved afhøring af sexmisbrugte børn.

Rigsadvokatens beslutning har naturligt nok skabt en del røre, da den nye praksis ganske enkelt betyder, at mens barnet bliver afhørt, sidder den sigtede eller mistænkte i et andet rum ved siden af og ser og lytter med via en tv-skærm.

I forbindelse med afhøringen vil barnet som oftest være vidende om, at den sigtede eller mistænkte sidder i et andet lokale og ser afhøringen på en fjernsynsskærm. Dermed risikerer man helt klart, at barnet bliver hæmmet i sine udtalelser eller slet ikke vil udtale sig, fordi den sigtede eller mistænkte ser med.

Ordningen tilgodeser derfor den sigtede eller mistænkes retssikkerhed, men dette sker desværre på bekostning af den forulempedes – barnets. Derfor kan denne nye praksis ikke være andet end en krænkelse af den forulempedes retssikkerhed. Det finder Dansk Folkeparti uacceptabelt. Pårørende til de seksuelt misbrugte børn kan uden tvivl bekræfte dette. Derfor er forslagsstillerne meget stærkt modstandere af denne nye praksis, da der er stor risiko for, at de forulempede – børnene – vil blive meget hæmmet i deres udsagn.

Fra eksperthold advares der også kraftigt mod den nye praksis. Formanden for Børnesagens Fællesråd, Peter Grevsen, forudser f.eks., at antallet af børn, der vil stå frem og fortælle om seksuelle overgreb, vil falde drastisk i de kommende år, og til Aktuelt den 7. april 2000 udtaler han: »Jeg er bange for, at der vil komme færre sager frem på bordet – børnene vil jo tie stille. Jeg er rystet over, at der er så stor en mangel på viden om og indblik i barnets følelsesmæssige indre konflikter, når afhøringer skal finde sted. Det er jo at krænke barnet én gang til.« Formanden for Børnerådet, Per Schultz Jørgensen, er lige så chokeret over den nye praksis og udtaler til Aktuelt den 7. april

2000: »Jeg er dybt rystet, når man ved, hvilke ting disse børn har været udsat for. Det er helt uacceptabelt. Børns tillid og tryghed til de voksne går fløjten.«

Forslagsstillerne mener, at børn, der udsættes for overgreb, gennem en periode har levet med fortællinger, pres og trusler, og det er jo netop denne proces, som børnene vil genopleve, hvis deres forklaringer skal overhøres af en mulig gerningsmand. Det må jo, når alt kommer til alt, dreje sig om, at børnene skal føle sig trygge og tillidsfulde i denne i forvejen vanskelige situation. Dette vil ikke kunne opfyldes, når der er risiko for, at et misbrugt barn kommer til at stå ansigt til ansigt med børnemishandleren ved en tilfældighed på politistationen, fordi gerningsmanden nu har lov til at overvære afhøringen.

Fra politiets side er der også store betænkeligheder ved denne nye praksis. Kriminalassistent hos Gladsaxe Politi Steen Hansen, der har stået for afhøringer af over 100 børn, har den 12. april 2000 til Aktuelt udtalt: »Det ville være skrækkeligt for barnet, hvis det mødte krænkeren. Men det vil ske på et tidspunkt. Det kan simpelthen ikke undgås. Det kan give barnet nogle traumer, således at vi ikke kan afhøre det ordentligt.«

Forslagsstillerne mener endvidere, at det er et problem, at den sigtede eller mistænkte efter at have fulgt afhøringen af barnet nu kan diskutere den med sin forsvarer og måske afpasse den forklaring, som vedkommende skal give til politiet. Det er ikke rimeligt. Tidligere har det været sådan, at forsvareren har haft adgang til at se afhøringen, mens den sigtede eller mistænkte ikke har haft lejlighed til det. Forslagsstillerne mener herudover, at de nye regler betyder øget resourceforbrug hos politiet. Vicekriminalkommissær i Frederikssund Politi Bjarne Stig Nielsen er i Jyske-Vestkysten den 12. april 2000 refereret for at udtale, at det før kun var nødvendigt med to politifolk til sådan en afhøring, nu vil der være behov for tre. Forslagsstillerne finder, at dette er et unødvendigt resourceforbrug, der ellers kunne være anvendt til at opklare den slags meget ubehagelige seksualforbrydelser, der her er tale om.